

חוזר לשניה ונוטל מן המעות שנותרו בה. וכן אם שלמה השניה ולא נותרו בה עוד מעות הרי זה חוזר לראשונה.

ואם שלמו שלשתן ולא נותרו כלל מעות בקופות אף שעדיין נותרו מעות בלשכה [שלא את כולן נתנו בקופות אלא רק ט' סאין כמבואר בריש פרקין], מכל מקום, אינו מביא מהם דאחר שתרמו תרומת הלשכה חל על הנותר שם שיירי הלשכה ואין מביאין מהם קרבנות.

אלא חוזר ושוקל שקלים מכל ישראל, אף שהוא אמצע השנה ולא הגיע זמן תרומת השקלים, כיון שאין מעות לקרבנות ציבור. ומשקלים אלו ששקל מביאים קרבנות.

רבי מאיר אומר: אינו חוזר ושוקל שקלים מכל ישראל, אלא חוזר לשיריים הנמצאים בלשכה, ונוטל ממעות הנתונים שם את קרבנות הציבור.

שהיה רבי מאיר אומר: מועלין בשיריים! כלומר, הנהנה מן המעות שנשארו בלשכה מביא קרבן מעילה, כיון שהם נותרו קדושים בקדושת מזבח, כי שמא יצטרכו להן כסוף.

הרי חזינן שדעת רבי מאיר ששיירי הלשכה עומדים להקריב מהן קרבנות אם יזדקקו להם.

הואיל ואמרה הגמרא לעיל שצריך להיות נקי מהבריות כמו שצריך להיות מידי שמים, וצריך להיות זריו כמו של בית רבן גמליאל שטרחו כדי שיביאו הקרבנות משקליהן תחילה, מפרשת הגמרא את כלל המדות, וכפי שדרש רבי פנחס בן יאיר:

וכן היה רבי פנחס בן יאיר אומר: זריזות

בעשיית המצוות מביאה לידי נקיות, שעל ידי זריזותו מרחיק האדם עצמו מעבירה, עד שהוא נקי מעבירות.

ונקיות מביאה לידי טהרה, שאף עוונותיו הראשונים יתלבנו, ותיטהר נשמתו.

טהרה מביאה לידי קדושה, כיון שהוא טהור כבר יכול הוא להגיע לידי קדושת הלב והמחשבה, ולהיות פרוש מתאוות.

קדושה מביאה לידי ענוה. מי שיש בו רוח קדושה חפץ הוא להיות יותר קדוש, והוא מפשפש במעשיו ורואה שאין דרכיו מבוררים כל הצורך. וזה הוא עיקר הענוה, שמכיר את פחיתות ערכו.

ענוה מביאה לידי יראת חטא. כיון שמכיר פחיתות ערכו לא יאמין בכוחו לעמוד כנגד יצר הרע, וירא מפני הנסיונות, שמא יבוא לידי חטא.

יראת חטא מביאה לידי חסידות. שיעשה דברים לפנים משורת הדין כדי שלא יקרב לחשש חטא.

חסידות מביאה לידי רוח הקודש. כיון שהוא עושה דברים לפנים משורת הדין [שזוהי חסידות] עושיין עמו מן השמים דברים מחוץ לדרך הטבע, ומגלים לו רזי תורה, והיינו רוח הקודש.

רוח הקודש מביאה לידי תחיית המתים. על ידי שיוזכו הרוחות ויערה עליהם רוח טהרה וקדושה ממרום, אז יעוררו לרוחות המתים, שיתנם ה' בגופות המתים ויחיו.

תחיית המתים מביאה לידי בשורת אליהו הנביא זכור לטוב. שאחר תחיית המתים,